

HULP & RECHT

Bij klachten van seksueel misbruik

2006 T001

Utrecht
uw kenmerk
ons kenmerk
afdeling

onderwerp

11 december 2006

PERSOONLIJK/AANTEKENEN
ZHE

Excellentie,

Hierbij ontvangt u de resultaten van het
voorafgaand onderzoek, zoals bedoeld
in canon 1717 ev. CIC van de Beoordelings- en Advies Commissie (BAC) in de Procedure
bij klachten van seksueel misbruik 1) met betrekking tot de klacht die werd ingediend door:

mevrouw verder te noemen klaagster;
tegen:
pastoor , verder te noemen aangeklaagde.

De BAC werd door de diocesane bisschoppen, de militair ordinaris en de hogere oversten
benoemd conform art. 7 van genoemde Procedure en bestaat uit:

- mevrouw Mr. Drs. E.J.M. Boogaard-Derix
- zuster E. Geertsma
- mevrouw Mr. V.N.M. Korte-van Hemel
- de heer Mr. Y.A.J.M. van Kuijk
- de heer Mr. Dr. W.E.M. Leclercq
- mevrouw Mr. M.M. Lenglet
- mevrouw Drs. M. Schulte Kemna
- de heer Prof. Dr. M.H.F. van Uden.

De BAC besprak deze klacht in haar bijeenkomst van 26 oktober 2006 en kwam unaniem tot
onderstaande beoordeling en advisering:

I. Inleiding

De BAC nam kennis van de bevindingen van de gemachtigde in deze klacht, mevrouw Mr.
Drs. E.J.M. Boogaard-Derix.

II. Hetgeen klaagster van haar klacht verwacht

- dat aangeklaagde zich zal onthouden van elke vorm van contact met klaagster in de
breedste zin van het woord; dat wil zeggen via een persoonlijke ontmoeting (thuis, op
haar werk, op straat etc.), via de telefoon, via sms- of emailberichten, via een brief etc;
- dat aangeklaagde zich zal onthouden van het verspreiden van valse berichten c.q.
leugens over klaagster zelf dan wel over iemand die klaagster dierbaar is;

1) Regelingen R.K. Kerkgenootschap Nederland (Nr. 12)

Dit geldt temeer wanneer deze leugens worden verspreid in haar familie- respectievelijk vriendenkring, respectievelijk de gemeenschap;

- dat aangeklaagde zich zal onthouden van het verder verspreiden en/of vermenigvuldigen van eventuele foto's van klaagster op welke wijze dan ook (per brief, e-mail, internet etc.), ongeacht welke foto van klaagster het betreft;
- dat aangeklaagde alle -zowel de originele exemplaren als de negatieven daarvan- eventuele foto's teruggeeft aan klaagster onder het uitdrukkelijke beding dat de computer van aangeklaagde door hem wordt opgeschoond in de zin, dat hij alles op de harde schijf van zijn computer en/of floppydisks en/of CD-roms zal verwijderen en wissen, zodat hij op geen enkele manier meer een digitale afdruk van beeldopnamen van klaagster in zijn bezit heeft;
- dat aangeklaagde -voorzover hij inderdaad een film met beeldopnamen van klaagster maakte- deze film zal vernietigen met alle daarbij behorende negatieven c.q. kopieën daarvan op de computer, een floppydisk, een CD-rom of welke geheugendrager ook. Dit geldt ongeacht of in de film al dan niet naakte beelden van klaagster zijn te zien.

Voorts verzoekt klaagster dat bovenstaande maatregelen worden opgelegd op straffe van een schorsing van aangeklaagde voor kortere of langere periode uit het pastoraat.

III. De procedure en de ontvankelijkheid

De Procedure

Klaagster wendde zich tot de juridisch adviseur, Mr. T. van de Poll-Kuypers. Deze zond het klaagschrift van 20 juni 2006 naar de voorzitter van de BAC, de heer Mr. Y.A.J.M. van Kuijk. Deze wees mevrouw Mr. Drs. E.J.M. Boogaard-Derix aan als gemachtigde en informeerde de ordinaris.

Op 14 juli 2006 had de gemachtigde een gesprek met aangeklaagde. Het bleek niet mogelijk om klaagster eerder te horen. Zij bleek verhinderd voor de eerder op 14 juli 2006 gemaakte afspraak en kon eerst op 24 juli 2006 gehoord worden. Daarom werd aangeklaagde voor een tweede keer gehoord op 1 augustus 2006, teneinde hem in staat te stellen te reageren op de (aanvullende) opmerkingen van klaagster.

Bij het gesprek op 14 juli 2006 werd aangeklaagde vergezeld door een vertrouwenspersoon, de heer Aartsbisdом Utrecht. Bij de aanvang van het gesprek overhandigde aangeklaagde aan de gemachtigde een verweerschrift op het klaagschrift van klaagster. Dit verweerschrift werd bij het dossier gevoegd. Klaagster ontving hiervan een afschrift bij haar gesprek met de gemachtigde op 24 juli 2006.

Van het gesprek met de aangeklaagde werd door de bij het gesprek aanwezige secretaris, mevrouw T.A.J.M. Elie, een verslag gemaakt. Het verslag werd conform art. 11.10 van de Procedure aan aangeklaagde toegezonden en -met aanvullingen zijnerzijds- retour ontvangen. Het door aangeklaagde ondertekende verslag met zijn aanvullingen daarop is bij het dossier gevoegd.

Het gesprek van de gemachtigde met klaagster vond plaats op 24 juli 2006, in aanwezigheid van een vertrouwenspersoon, klaagsters vriend de heer . Van het gesprek met klaagster werd door de aanwezige secretaris eveneens een verslag gemaakt. Dit verslag werd conform artikel 11.8 aan klaagster toegezonden en -met een enkele aanvullende opmerking- retour ontvangen. Het door klaagster ondertekende verslag met haar aanvullingen daarop, is bij het dossier gevoegd. Door klaagster is voorts nog een schriftelijke reactie met diverse bijlagen aan de secretaris overhandigd ter toevoeging aan het dossier.

Het tweede gesprek met aangeklaagde vond plaats op 1 augustus 2006 in aanwezigheid van een vertrouwenspersoon, de heer

Ook van dit gesprek met aangeklaagde werd door de aanwezige secretaris een verslag gemaakt. Dit verslag werd conform artikel 11.10 aan aangeklaagde toegezonden en retour ontvangen. Aangeklaagde voegde een schriftelijke aanvulling toe met bijlagen, waaronder een aantal foto's. Het door aangeklaagde ondertekende verslag - met zijn aanvulling daarop met bijlagen - is bij het dossier gevoegd. De foto's lagen ter inzage bij de bespreking door de BAC op 26 oktober 2006.

In een brief van 30 september 2006 zond aangeklaagde nog een foto van de door klaagster overgelegde naaktfoto. Ook deze brief is bij het dossier gevoegd. De foto lag ter inzage bij de bespreking van de klacht door de BAC op 26 oktober 2006.

Tenslotte zond aangeklaagde nog brieven d.d. 15 en 16 oktober 2006 met enkele foto's. Ook deze brieven werden bij het dossier gevoegd. De betreffende foto's lagen eveneens ter inzage op 26 oktober 2006.

Van het dossier maken voorts deel uit:

- een verzoek van de juridisch adviseur van Hulp & Recht d.d. 23 juni 2006 aan de ordinaris om hangende de procedure zodanige maatregelen te nemen dat aangeklaagde op geen enkele wijze contact met klaagster op neemt;
- de reactie daarop van Mgr. d.d. 11 juli 2006 en het antwoord daarop van aangeklaagde aan zijn ordinaris;
- een emailbericht van aangeklaagde van 17 augustus 2006, waarin deze zich beklagt over de rol van klaagsters moeder; deze zou zijn familie herhaaldelijk telefonisch informeren over zijn persoon.

Noch klaagster noch aangeklaagde maakten gebruik van het recht het dossier in te zien. Voor klaagster betekent dat, dat zij de aanvullingen van aangeklaagde bij het verslag van het tweede gesprek en de brieven van 30 september en 15 en 16 oktober 2006 niet kent en daarop ook niet heeft kunnen reageren. Klaagster is per aangetekende brief van 16 oktober 2006 voor een tweede keer gewezen op haar recht het dossier in te zien. Hierop heeft zij niet gereageerd. Tenslotte is klaagster door de secretaris van de BAC nog telefonisch geïnformeerd over het feit dat aangeklaagde nieuwe feiten heeft aangedragen, waarop zij kan reageren als zij het dossier komt inzien. Klaagster gaf aan daar geen behoefte aan te hebben. Met klaagster werd afgesproken dat, alleen indien de BAC voor de beoordeling en advisering nog een reactie van haar zou wensen, hierover nogmaals contact met haar zou worden opgenomen. De BAC bleek over voldoende informatie te beschikken. Met klaagster werd geen contact meer opgenomen.

De ontvankelijkheid

Klaagster stelt dat het seksueel misbruik waarover zij klaagt heeft plaatsgevonden in een afhankelijkheidsrelatie. Zij geeft aan dat aangeklaagde als geestelijke kon rekenen op gezag binnen de familie van klaagster. Hij was altijd als priester gekleed en genoot als pastoor als het ware een 'hoger' aanzien binnen de familie. Zij sprak aangeklaagde dan ook aan als oom. Bovendien was er sprake van een aanzienlijk leeftijdsverschil, ruim 10 jaar.

Aangeklaagde erkent dat er een vriendschapsband bestond tussen hemzelf en de ouders van klaagster en dat hij als priester -ook al was de familie niet rooms-katholiek- als het ware een hoger aanzien had. Door klaagster werd hij oom genoemd. Hij stelt: "Ik was inderdaad als een lieve oom zorgzaam voor haar".

Gelet op bovenstaande is er – voorzover er sprake is van seksueel misbruik (zie hierna) sprake van een situatie als bedoeld in artt 2.1 en 2.3 van de procedure bij klachten van seksueel misbruik. Klaagster is dan ook ontvankelijk in haar klacht.

De BAC heeft, voorzover zij dit heeft kunnen nagaan, vastgesteld:

- dat de desbetreffende procedureregels door de gemachtigde zorgvuldig zijn gevolgd;
- dat van een beletsel voor de ontvankelijkheid van de klacht niet is gebleken.

IV. De vaststaande feiten

Voor zover in deze zaak van belang staat -als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende weersproken- het volgende vast:

1. Klaagster en aangeklaagde leren elkaar rond 1993 kennen. Aangeklaagde is dan al priester. Aangeklaagde werd/was een huls-vriend van de familie. Hoewel de familie van klaagster niet rooms-katholiek is, geniet aangeklaagde als priester een bijzonder aanzien binnen de familie.
Klaagster en haar zusjes spreken hem aan als 'oom'. Aangeklaagde noemt klaagster , maar ook
2. Op 14 maart 1994 brengt aangeklaagde klaagster met zijn auto van haar ouderlijk huis naar en terug. Klaagster bezoekt in een zus van haar.
3. Tot eind 2005 hebben klaagster en aangeklaagde veelvuldig contact. Afspraken voor ontmoetingen worden gemaakt, zowel bij aangeklaagde thuis (alleen als zijn moeder niet aanwezig is) als in winkelcentra, restaurants en het bos. Aangeklaagde haalt klaagster veelal op met zijn auto.
Daarnaast vindt er tussen beiden veelvuldig telefonisch contact plaats: vrijwel dagelijks; vaak zelfs tweemaal per dag.
4. Aangeklaagde heeft vaker foto's van klaagster gemaakt, waaronder een foto waarop een onthult borst van aangeklaagde is te zien.
Deze foto is omstreeks mei 2006 door aangeklaagde -via het adres van haar ouders- aan klaagster gestuurd. Klaagster heeft een fotokopie van deze foto overgelegd. Aangeklaagde heeft nadat hem deze kopie is getoond, erkend deze foto te hebben gemaakt.
5. In februari/maart 2006 laat aangeklaagde een tatoeage op zijn borst aanbrengen van een met de tekst '14-03-94'.
6. Nadat klaagster bij de politie is geweest vindt er op 15 mei 2006 een gesprek tussen aangeklaagde en de politie plaats, waarbij de afspraak wordt gemaakt dat aangeklaagde geen contact meer zal opnemen met klaagster en ook geen brieven meer zal sturen naar haar adres.
7. Aangeklaagde heeft vanaf 1998 geldbedragen overgemaakt op een rekening van klaagster. Het betreft een aantal grotere bedragen, zoals:
 - fl 4.000,-- op 07-01-1999
 - fl 900,-- op 04-03-1999
 - fl 999,-- op 06-06-2000 (tweemaal)
 - fl 999,-- op 19-12-2000 (tweemaal)
 Ook vinden er veelvuldig overboekingen van kleinere bedragen naar de rekening van klaagster plaats, vaak vergezeld van een 'boodschap' voor klaagster, zoals:
 - fl 3,74 op 16-01-2001 onder mededeling 'leuk'
 - fl 7,94 op 16-01-2001 onder mededeling '7 jaar'
 - fl 2,90 op 06-02-2001 onder mededeling 'aub geld terug'
 - fl 10,03 op 05-06-2001 onder mededeling '10.000 terug voor juli 2001'
 - fl 14,03 op 26-06-2001 onder mededeling 'ik heb gebeld maar niemand nam de telefoon op'
 - fl 25,06 op 31-07-2001 onder mededeling 'maandag terugbellen aub'
 - fl 14,03 op 31-07-2001 onder mededeling 'bezoek Amerika'
 - fl 65,32 op 30-11-2001 onder mededeling 'veel plezier'
 - euro 14,03 op 30-12-2005 onder mededeling '16-12-05 uitje tot 0 uur zaterdag'.
 Ook vinden diverse overboekingen plaats zonder mededelingen. Daarbij is de cijfercombinatie 14,03 vaker terug te vinden.
8. Begin 2006 geeft klaagster aan geen contact meer te willen met aangeklaagde.
9. Omstreeks half maart 2006 vraagt aangeklaagde aan klaagster om euro 6.000,-- over te maken op de rekening van Stichting . Op 30 maart 2006 maakt klaagster euro 6.000 over naar de privé-rekening van aangeklaagde onder mededeling 'conform afspraak'.
10. Op 16 januari 2006 sturen klaagster en haar vriend (de heer) een brief aan aangeklaagde, waarin zij te kennen geven op geen enkele wijze contact te willen met aangeklaagde.
11. Op 21 april 2006 vordert klaagster de eerder overgemaakte euro 6.000,-- van aangeklaagde terug, onder de mededeling dat zij, wanneer dit niet wordt overgemaakt, haar aangifte bij de politie doorzet.
12. Op 25 april 2006 stort aangeklaagde de euro 6.000 terug op de rekening van klaagster.

13. Daarna stuurt aangeklaagde -in de functie van secretaris van de Stichting - regelmatig aanmaningen naar klaagster voor de betaling van de euro 6.000,-- die klaagster zou hebben ontvangen van haar weldoener. Deze aanmaningen worden -ook na het gesprek met de politie op 15 mei 2006- nog gezonden aan het adres van klaagsters ouders, waarbij een aanmaning, zijnde een open kaart, aan de voorzijde voorzien is van een foto van klaagster. Twee maal stuurt aangeklaagde -na 15 mei 2006- een aanmaning aan klaagsters adres. Omdat hij het adres niet meer precies weet, adresseert hij deze als:). Klaagster wordt hierdoor in verlegenheid gebracht. Zij woont op en de aanmaningen werden bij de burens bezorgd.
14. Aangeklaagde stopt met het sturen van aanmaningen toen hem door zijn bisschop bij brief van 11 juli 2005 werd verboden contact met klaagster te zoeken.

V. Een samenvatting van de stellingen van klaagster

Klaagster stelt – samengevat en zakelijk weergegeven – het volgende:

- Op 14 maart 1994 bood aangeklaagde aan om mij naar te brengen. Op de terugweg heeft aangeklaagde mij aangerand en heeft hij mij tegen mijn uitdrukkelijke wens in onzedelijk betast. Ik heb hierover niets tegen mijn ouders gezegd, omdat aangeklaagde dreigde dan te zeggen dat ik hem had verleid. Uit schaamte en uit eerbied voor mijn ouders heb ik mijn mond gehouden om hen geen verdriet te doen.
 - Na deze gebeurtenis belde aangeklaagde mij met regelmaat op en dwong mij om naar hem te komen. Soms werd er dan alleen gepraat, maar vaak (in circa 70% van de bezoeken) wilde hij mij onzedelijk betasten en aanraken. Altijd vroeg hij eerst of hij mij mocht aanraken. Altijd deelde ik hem mee dat ik het niet wilde. Soms raakte hij mij dan niet aan. Soms deed hij het toch en in enkele gevallen heeft hij zelfs geweld gebruikt (mij naar zich toe getrokken, mijn kleding vastgepakt en eraan getrokken, mijn kleding -deels- uitgetrokken) om mij toch te kunnen aanraken.
 - Deze bezoeken vonden zowel bij aangeklaagde thuis plaats (als zijn moeder er tenminste niet was) als elders. Aangeklaagde wilde dat ik hem vaak belde, vrijwel dagelijks. Deed ik dat niet, dan belde aangeklaagde naar mijn werk. Als ik niet bereikbaar was, stuurde hij ook wel berichten via de bankafschriften.
 - Ik heb op alle mogelijke manieren geprobeerd aan de "relatie" een eind te maken. Dat was heel moeilijk door de druk die aangeklaagde op mij uitoefende. Hij deed dit door vaak te bellen, mijn ouders (anonieme) brieven te sturen, mij te vertellen dat hij naaktfoto's van mij had en die zou verspreiden, mij te vertellen dat hij een film van mij had, waarop ik (gedeeltelijk) naakt was te zien.
 - In het verleden heeft aangeklaagde vaker (anoniem) mijn ouders geïnformeerd als ik een vriend had. Ik ben door mijn ouders heel beschermd opgevoed. In mijn cultuur past het niet, wanneer een meisje alleen met een jongen contact heeft. Ook de contacten van mij met aangeklaagde zouden mijn ouders fout hebben gevonden.
 - Dat is ook de reden waarom ik niets tegen mijn ouders durfde te zeggen over de afgedwongen contacten met aangeklaagde.
 - In december 2005 heeft aangeklaagde mij in zijn auto gevolgd toen ik samen met mijn vriend, de heer , in een auto zat.
 - Tenminste eenmaal heeft aangeklaagde van mij een naaktfoto -foto met ontblote borst- gemaakt. Dat moet zijn gebeurd in de auto, nadat aangeklaagde mijn trui omhoog had getrokken. Ik heb voor het maken van deze foto nooit toestemming gegeven. Ik heb ook niet gemerkt dat deze foto werd gemaakt, maar later liet aangeklaagde mij de betreffende foto zien. Eerst op zijn lap-top -hij liet toen overigens 2 naaktfoto's zien en zei dat deze beide van mij waren- en later stuurde hij de foto (afdruk) naar mij (naar het adres van mijn ouders).
- Van de tweede foto weet ik niet of dit ook echt een foto van mij was, omdat deze foto geen gezicht bevatte. De foto met de ontblote borst (waarvan een kopie is overgelegd) bevatte toen (op de lap-top van aangeklaagde) wel mijn gezicht. Op de afdruk die aangeklaagde later heeft gestuurd, is mijn gezicht er echter af gelaten. Inmiddels ontkent aangeklaagde dat er twee (gedeeltelijke) naaktfoto's van mij waren. Ik ben hierdoor erg onzeker geworden. Hij heeft er mij immers eerst twee getoond.
- Ik ontken uitdrukkelijk dat ik toestemming heb gegeven voor het maken van de naaktfoto. Het is zeker niet zo dat aangeklaagde deze foto mocht maken, omdat hij mij geld had gegeven.

- Wat het geld betreft: aangeklaagde heeft mij wel eens geld gegeven om cadeautjes te kopen, maar ik heb nooit geld van hem geaccepteerd. Hij stortte wel vaker kleine bedragen om te laten merken 'dat hij er was'. Ik heb hem vele malen gezegd geen geld van hem te willen. Hij stortte dan toch geld op mijn rekening. Ik heb hem tevergeefs gezegd ermee op te houden.
- Door de gemachtigde geconfronteerd met alle bankafschriften, ook de grote bedragen, zegt klaagster: Aangeklaagde wilde mij regelmatig geld geven, omdat hij zich schuldig zei te voelen over de situatie. Aangeklaagde maakte tegen mijn wil in geld over. Hij stortte dat op mijn spaarrekening, een rekening die ik niet gebruikte en niet bijhield. Aangeklaagde heeft het geld gestort, maar niet geleend. Ik heb hem gezegd 'als je het stort dan ben je het kwijt.'
- In januari 2006 heb ik aangeklaagde gevraagd wat hij wilde, opdat hij mij zou laten gaan en mij voorgoed met rust zou laten. Aangeklaagde gaf mij aan dat als ik een keer met hem naar bed zou gaan, ik daarna verder mocht doen wat ik wilde. Ik heb dat geweigerd.
- Er is geen sprake van dat aangeklaagde de opleiding van mij heeft betaald. Dat deden mijn ouders; net als bij de andere kinderen in ons gezin.
- Eind maart 2006 heb ik euro 6.000 betaald aan aangeklaagde. Dat had te maken met de naaktfoto's. Aangeklaagde had gezegd dat ik, als ik euro 6.000 zou storten op de rekening van Stichting , de foto's zou krijgen. Nadat ik dit bedrag had betaald -bewust op zijn privé rekening om te voorkomen dat de schijn gewekt zou worden dat ik een gift deed aan de Stichting I)- kreeg ik toch de betreffende foto's niet. Daarop heb ik het geld teruggevraagd. Aangeklaagde heeft het geld vervolgens weer teruggestort. Na die tijd bleef hij mij -nu in de functie van penningmeester van de Stichting lastig vallen over de betaling van euro 6.000,--.
- In februari/maart 2006 heeft aangeklaagde een tatoeage die een duidelijke verwijzing naar mij bevat, op zijn borstkas laten zetten. In februari 2006 heeft aangeklaagde eerst gevraagd of ik het goed vond, wanneer aangeklaagde een foto van mij liet tatoeëren op zijn borstkas. Ik reageerde geschokt en weigerde dit. Later heeft aangeklaagde mij laten zien dat hij toch een tatoeage heeft laten aanbrengen. Het betrof een tatoeage van een) met daaronder de datum 14-03-1994. Deze tatoeage bevat een duidelijke verwijzing naar mij: 14-03-1994 is de datum waarop aangeklaagde mij voor het eerst heeft betast. Mijn bijnaam in de familie is (mijn roepnaam is) en ik ben dol op .
- Dat 14-03-1994 (de dag waarop aangeklaagde mij voor het eerst heeft aangerand) voor hem een belangrijke dag is, blijkt ook uit de diverse bedragen die hij mij overmaakte. Hij gebruikte het overmaken van kleinere bedragen om boodschappen door te geven. Daarbij komt opvallend vaak een cijfercombinatie van 14-3-94 voor.
- Diverse afschriften van mails (afkomstig van verschillende e-mail adressen) en uitgeschreven teksten van sms-berichten (afkomstig van verschillende gsm-nummers) die ik bij mijn klacht heb gevoegd, zijn allemaal afkomstig van aangeklaagde.
- De wachtwoorden van aangeklaagde ken ik niet. Ook zijn pincode ken ik niet. Ik heb ook geen spullen uit zijn woning weggehaald.

VI. Een samenvatting van de stellingen van aangeklaagde

- Ik ben nooit handtastelijk geweest ten opzichte van klaagster. Ik heb haar bij wijze van afscheid wel een kus op het voorhoofd gegeven en klaagster heeft mij -in reactie hierop- over de wang geaaid, maar verder heb ik haar nooit aangeraakt.
- Op 14 maart 1994 -de dag waarop ik haar naar en terug bracht- is er niets gebeurd. Ik heb klaagster niet aangeraakt, niet gezoend en geen arm om haar heen gelegd.
- Voor klaagster was ik een lieve oom. Klaagster had mij nodig. Klaagster vond het heel vanzelfsprekend dat ik vaak voor haar betaalde. Zo had zij geld nodig voor haar opleiding. Ik vond het belangrijk dat klaagster zelfstandig kon worden.
- Het is juist dat haar ouders het contact tussen mij en klaagster niet goed zouden hebben gevonden. Dat is cultuurbepaald. De moeder van aangeklaagde was ook niet op de hoogte van deze contacten.

- Tot 2004 vertelde ze mij alles. Ik moest ook haar problemen oplossen. Haar rapport vervalsen was een van mijn belangrijke taken. Haar moeder moest haar rapport niet zien!! Haar school afmelden als ze ziek was of wanneer haar opdracht niet klaar was. Dat ging door tot ze ging werken bij F
- Ik vind de vriendschap zelf fout, maar er gebeurden 'geen erger dingen', zoals door klaagster beschreven. Het was haar vrije keus om met mij om te gaan. Ik heb haar niet gedwongen. Ik was haar oom, zij mijn nicht.
- Ik heb vaak geld overgemaakt aan klaagster; zowel grote als kleine bedragen. Ik heb haar ook contant geld gegeven. Bij elkaar zeker voor euro 10.000. Ik heb ook diverse spullen voor haar gekocht, waaronder lingerie. Ik betaalde ook vaak het eten in restaurants en haar telefoonkosten.
- Van klaagster heb ik ook diverse cadeaus gehad en foto's. Het contact was geheel vrijwillig.
- Wat de foto's betreft: ik maakte vaker gewone foto's van klaagster. Ik heb inderdaad de foto met de ontblote borst gemaakt die klaagster heeft overgelegd. Ik vind dit een beetje een pikante foto. Ik mocht dit van klaagster. Zij had geld nodig voor haar studie en stond mij daarom toe deze foto te maken. Ik heb geen tweede naaktfoto van haar. Ik heb haar ook nooit een tweede naaktfoto van haar getoond (**verklaring aangeklaagde 14 juli 2006 en de door aangeklaagde overgelegde schriftelijke reactie**).
- Het maken van een dergelijke foto (**NB. het betreft de foto met ontblote borst**) vind ik een privé zaak (**verklaring aangeklaagde 1 augustus 2006**).
- Ik heb nu geen foto's noch negatieven van foto's waarop klaagster staat. De negatieven kan ik niet meer vinden (**verklaring van aangeklaagde van 14 juli 2006**).
- **Bij brief van 30 september 2006 legt aangeklaagde echter een kleurenfoto over van de foto met ontblote borst. Op deze foto zijn – in afwijking van de eerder overgelegde foto – ook de handen van klaagster zichtbaar. Hij stelt daarbij:**
 "...deze foto mee te sturen om te zien in welke omstandigheden de 'bekende foto gemaakt werd'. Mevrouw bood zich op dat moment aan als fotomodel. Als ik de kiek niet gemaakt had, zou ze in deze houding in mijn wagen zijn blijven liggen. Ik heb deze foto toch gemaakt omwille van haar eer. Deze foto werd gemaakt op een openbare parkeerplaats tussen België en Nederland. Let op de handen van de jonk vrouw van jaar. Zo'n rusthouding zo'n ontspannen houding!"
- **Bij brief van 15 oktober 2006 stuurt aangeklaagde opnieuw een aantal foto's toe, onder meer van klaagster.**
- De tatoeage op mijn borstkas heeft niets te maken met klaagster. Deze heeft te maken met een weddenschap waarin ik werd uitgedaagd een tatoeage te laten zetten. De heb ik gekozen, omdat ik het een leuk plaatje vind. De datum omdat ik op die dag voor het eerst dacht om 'iets' te gaan doen voor De Stichting is pas veel later opgericht.
- Wat het geld (de euro 6.000) betreft: Ik vroeg dit terug toen ze een vriend had. Ook ik wilde de vriendschap beëindigen omdat ik verder wilde. Ik was wel een beetje boos, omdat ze tegen mij had gelogen over haar vriend. Ik wilde het geld geven aan een goed doel: de Stichting. Ik heb haar herhaaldelijk gezegd dat ik haar niet veel meer kan geven, omdat ik maar een priester ben. Een priester krijgt maar een beperkt budget. Gelukkig heb ik een grote familie in . Ik kwam daar regelmatig in verband met familieaangelegenheden. Ik kreeg dan altijd geld voor de tickets en zakgeld. Met dit geld heb ik klaagster geholpen, met de gedachte dat ik dit geld voor de armen in n zou gebruiken, wanneer ze mij terug zou betalen. Hoe wist ik zelf nog niet. Zo kon ik in geweten verantwoorden de gekregen dollars aan klaagster te lenen (**verklaring aangeklaagde in de bijlage bij verslag van het gesprek van 14 juli 2006**).
- Het is juist dat ik het overmaken van kleinere bedragen gebruikte om klaagster een boodschap te sturen. Dat daarbij vaker een combinatie van de cijfers 14-3-94 voorkomt, is alleen grappig. Ik had daar geen enkele bedoeling bij.
- De overgelegde e-mails, met uitzondering van de e-mails afkomstig van , en', , ken ik niet. Dat geldt ook voor de door klaagster overgelegde sms-berichten. Ik heb wel een paar boze sms-jes gestuurd, maar meer ook niet. Men zal dat begrijpen in zo'n situatie. Iemand die je dierbaar was en zo met je omgaat.

- Klaagster kende alle wachtwoorden van mij. Ik heb voor haar adressen met wachtwoorden aangemaakt. Zij kende ook mijn pincode. Ik voel mij in mijn vertrouwen misbruikt.

VII. De beoordeling door de BAC

Klaagster en aangeklaagde spreken elkaar voortdurend tegen. Klaagster stelt dat aangeklaagde handtastelijk was. Aangeklaagde stelt dat hij "een lieve oom" voor klaagster was en haar nooit met ook maar een vinger heeft aangeraakt.

Wat er zich tussen klaagster en aangeklaagde precies heeft afgespeeld is in deze procedure dan ook niet vast te stellen. Wel constateert de BAC dat aangeklaagde in zijn verklaringen wisselend, zo niet leugenachtig, is. Zo stelt hij aanvankelijk dat hij de foto met ontblote borst mocht maken omdat klaagster geld van hem had gekregen. Daarna stelt hij dat hij door klaagster gedwongen werd de foto te maken. Ook stelt hij eerst dat hij in het geheel geen foto's of negatieven heeft van klaagster en legt hij in een latere fase van de procedure diverse foto's van klaagster over, onder meer de foto met blote borst.

Wel erkent aangeklaagde dat hij de door klaagster overgelegde foto waarop een ontblote borst is te zien, zelf heeft gemaakt. Daarmee is aangeklaagde als priester over de schreef gegaan. Dat feit is relevant voor de beoordeling door de BAC of aangeklaagde zich heeft schuldig gemaakt aan seksuele handelingen in een situatie van afhankelijkheid. Daarbij is niet van belang of dit gebeurde op verzoek, dan wel met instemming van klaagster.

Daar komt nog bij dat toen klaagster te kennen gaf dat zij geen contact meer wilde, aangeklaagde op een opdringerige manier om aandacht bleef vragen.

Op grond van de vaststaande feiten constateert de BAC dat de relatie tussen klaagster en aangeklaagde, die priester is, niet gelijkwaardig was. De contacten vonden plaats in een situatie van afhankelijkheid.

Daarom is er sprake van seksueel misbruik, conform art. 2.3. van de Procedure.

De BAC is van oordeel dat hetgeen klaagster verzoekt, moet worden toegewezen, zoals hierna in het advies opgenomen.

Hoewel dat volgens de Procedure niet ter beoordeling van de BAC is, acht de BAC het van belang erop te wijzen dat ook de overige gedragingen van aangeklaagde, voorzover deze zijn komen vast te staan, niet passend zijn voor een priester.

De BAC stelt -op basis van de door aangeklaagde toegegeven feiten en de mededelingen zijnerzijds- dat aangeklaagde binnen zijn contacten met klaagster erg onvolwassen en grensoverschrijdend heeft geopereerd, zelfs wanneer er geen sprake zou zijn van andere seksuele handelingen dan het maken van de hiervoor genoemde foto.

De BAC vraagt zich daarom in alle ernst af of aangeklaagde wel geschikt is voor het priesterambt en voor het geven van pastorale hulp. Door zijn wijze van handelen, die een priester onwaardig is, geeft aangeklaagde er blijk van niet opgewassen te zijn tegen situaties waarin hij bij de uitoefening van pastorale taken kan geraken.

De BAC tilt daarbij zwaar aan het feit dat het aangeklaagde kennelijk ontbreekt aan enige zelfreflectie. In de procedure stelt hij zich voortdurend op als slachtoffer en is hij niet in staat gebleken kritisch naar zijn eigen gedrag te kijken.

De BAC constateert dat aangeklaagde op geen enkele wijze blijk heeft gegeven van inzicht in de onjuistheid van zijn handelen. De BAC is van oordeel dat zo lang dit bewustzijn ontbreekt er gerede twijfel bestaat aan de geschiktheid van aangeklaagde om werkzaam te zijn in een pastorale functie. Dit punt wil de BAC hierbij expliciet onder uw aandacht brengen.

VIII. Het advies van de BAC

De BAC adviseert ten aanzien van het verzoek van klaagster:

1. Het door klaagster in haar klaagschrift gevraagde toe te wijzen en ervoor te zorgen dat:
 - aangeklaagde zich zal onthouden van elke vorm van contact met klaagster in de breedste zin van het woord; dat wil zeggen via een persoonlijke ontmoeting (thuis, op haar werk, op straat etc.), via de telefoon, via sms- of emailberichten, via een brief etc;

- aangeklaagde zich zal onthouden van het verspreiden van valse berichten c.q. leugens over klaagster zelf dan wel over iemand die klaagster dierbaar is. Dit geldt temeer wanneer deze leugens worden verspreid in haar familie-respectievelijk vriendenkring, respectievelijk de V gemeenschap;
- aangeklaagde zich zal onthouden van het verder verspreiden en/of vermenigvuldigen van eventuele foto's van klaagster op welke wijze dan ook (per brief, e-mail, internet etc.), ongeacht welke foto van klaagster het betreft;
- aangeklaagde alle - zowel de originele exemplaren als de negatieven daarvan - eventuele foto's teruggeeft aan klaagster onder het uitdrukkelijke beding dat de computer van aangeklaagde door hem wordt opgeschoond in de zin, dat hij alles op de harde schijf van zijn computer en/of floppydisks en/of CD-roms zal verwijderen en wissen, zodat hij op geen enkele manier meer een digitale afdruk van beeldopnamen van klaagster in zijn bezit heeft;
- aangeklaagde - voorzover hij inderdaad een film met beeldopnamen van klaagster maakte - deze film zal vernietigen met alle daarbij behorende negatieven c.q. kopieën • daarvan op de computer, een floppydisk, een CD-rom of welke geheugendrager ook. Dit geldt ongeacht of in de film al dan niet naakte beelden van klaagster zijn te zien.

2. Bij gebreke daarvan passende maatregelen te nemen.

Volgens artikel 13.4 ontvangen klaagster en aangeklaagde per gelijke post een kopie van deze beoordeling en advisering.

Uw reactie over de afhandeling van deze zaak (cf. art. 14.1 en 14.3 van de Procedure) ziet de BAC met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

Mr. Y.A.J.M. van Kuijk,
Voorzitter

Mw. T.A.J.M. Elie,
ambtelijk secretaris